

Felülkerekedés

Jéghideg ajkakkal levegőt falni fel,
Bíborvörös tócsában halni kell.
Áll mögöttem két szürke árnyék,
Egyik az ellenség, másik ajándék.

A szerelem harcmezejére bátran lépni,
Az ellenfél sebeit kardommal feltépni.
A félelmét, mely e napon győzni kel,
Meváltani jöttem, csak sírni nem.

Barna dáma, földbe gyökerező hajjal jön.
Vajon nekem hoz; s ugyan mit? Tűnődöm.
Amint megérkezik látom, hogy vonszolja
A csomagom; szeretetet a kezében tartva,
Köszönettel szemébe néztem, szájával átadta.

Többet ésszel mint erővel, bár én
A szívem erejét is beleszöttem.
Hiába a harc. Hát mellészegődtem,
Úgy érzem, párbaj nélkül is én győztem.